Gavroche

Gavroche was een whippetpup die met de grote hoeveelheid afghanen mee uit Frankrijk kwam. We dachten dat we daar al geschikte mensen voor hadden en besloten hem daarom niet op de site te zetten.

WaarderingNog niet gewaardeerd
Stel een vraag over dit artikel

Maar zo erg geschikt bleken deze mensen toch ook weer niet te zijn en de hele zaak werd afgeblazen. Dus toch foto's maken en een tekst schrijven en dan maar op de site. Dat foto's maken viel nog niet mee, want hoewel Gavroche een vrolijke, ondernemingsgezindepup was, moest hij niks van een camera hebben. Hij stond niet of nauwelijks stil en zelfs als hij even stil stond bleek hij op de foto altijd heel angstig te kijken. En angstig is ongeveer het laatste wat hij is! Gavroche is een geweldige vrolijke hond die eigenlijk voor de duivel niet bang is. Enfin, hij verbleef een tijdje in het Dierencentrum Friesland en kreeg langzamerhand wat meer vlees op de botten. En op een goed moment kwam toch een telefoontje van iemand die op zoek was naar een whippet. De eigen whippet was inmiddels zestien jaar en het zag ernaar uit dat die het niet al te lang meer zou maken. We raakten in gesprek over Antonio en nog een andere whippet die om privacyredenen niet op de site staat - beide wat oudere heren die zo langzamerhand toch wel eens een eigen plek verdienen. Er werd uitgebreid kennisgemaakt en gewandeld, maar toen kwam Gavroche plots de hoek om daveren. En ja, dat was natuurlijk een heel ander gezichtspunt! Een leuke, jonge, probleemloze hond...

Na langdurig overleg met het thuisfront viel de keus uiteindelijk op Gavroche. En aangezien die natuurlijk net zo hard een goed huis verdient als de andere Voordewindhondhonden, was dat voor ons geen enkel probleem. (Wat overigens niet wil zeggen dat het toch heel fijn zou zijn wanneer zich een leuke mensen voor Antonio en de "mystery whippet" zouden melden! Gavroche werd na enige dagen opgehaald en de berichten die onze kant op komen zijn allemaal heel positief. Niro, zo heet hij nu, is prima ingeburgerd en is een eersteklas schat. Hij heeft wel zo'n zijn eigen idee'n en dan heeft hij weinig belangstelling voor wat zijn mensen van zo'n idee vinden. Zijn afkeer van camera's is gebleven en ook Loes krijgt het niet voor elkaar een foto van hem te maken waarop hij nou eens gewoon gelukkig en ontspannen kijkt. Maar geloof ons, hij is echt een blije hond. Niro, we hopen dat je een lang en gelukkig leven zult hebben enne... die oren heb je niet alleen maar voor de sier, hoor!